

er varetaget igennem den under 1) nævnte Arbejdsdeling og bør yderligere varetages derigennem, at de arbejdsløse kun benyttes til Arbejde, som vel maa anses for nyttigt, men som ikke kan antages ellers at ville være blevet bragt til Udførelse. En udtømmende Angivelse af, hvilke Arbejder der i saa Henseende kan komme i Betragtning, kan ikke gives, men som Eksempler paa egnede Arbejder, der vil kunne komme i Betragtning, forsaavidt de ikke kan antages ellers at ville være blevet bragt til Udførelse, kan nævnes Skov-, Landbrugs- og Havearbejder. I Kraft heraf vil der kunne etableres Landbrugskolonier eller andre Former for kollektive Skov-, Landbrugs- og Havearbejder, der indgaar som et meget stort Led i de til Socialministeren indsendte Planer. Endvidere kan nævnes Kyst- og Naturfredning og visse Trafikforbedringer. Ved saadanne Foranstaltninger tænker man sig navnlig Arbejde i forholdsvist smaa Hold, der kan flyttes fra det ene Arbejdssted til det andet, altsaa noget i Retning af den frivillige Arbejdstjeneste, som har taget et ret betydeligt Omfang i Tyskland. Som andre egnede Arbejder kan nævnes Anlæg af Sportspladser, Lejrpladser og lign., som har særlig Værdi for de unge eller de arbejdsløse; endelig Arbejder, som direkte er i de arbejdsløses Interesse, saasom Vedligeholdelse af de arbejdsløses Klæder, Bohave og lign.

3) De arbejdsløses økonomiske Stilling under Deltagelse i Foranstaltningen.

De unge arbejdsløse, der deltager i Foranstaltninger af denne Art, vil ikke efter Arbejdsloshedslovgivningens Regler kunne betragtes som arbejdsløse og arbejdssøgende, og de vil derfor ikke have Adgang til Arbejdsloshedsunderstøttelse. De skal derfor, medens de deltager i den paagældende Foranstaltning, have deres fulde Underhold, d. v. s. de skal have Kost og Logis og derudover et vist Beløb til deres øvrige Fornødenheder. Man tænker sig, at der i disse Foranstaltninger kun deltager Personer, der ikke har Forsørgerpligter, og i hvert Fald kan det ikke være en Forudsætning, at der udover Kost og Logis ydes dem noget større Beløb end det, som svarer til vedkommendes rent private Fornødenheder. Omend det, set ud fra andre Synsvinkler, kunde være ønskeligt, om de arbejdsløse, som deltager i Foranstaltningen, var økonomisk interesserede i det eventuelle Udbytte, som Foranstaltningen kunde give, maa man dog under Hensyn til de særlige Forhold, der knytter sig til Foranstaltningernes Iværksættelse, derunder navnlig af den enkeltes Deltagelse i Foranstaltningen kun kan være af rent midlertidig Karakter, anse det for at være principielt rigtigst, at der ikke gives de enkelte Deltagere Adgang til nogen Andel i et eventuelt Overskud. Derimod finder man det i høj Grad ønskeligt, at Deltagerne gøres interesserede i Foranstaltningens rigtige og fornuftige Gennemførelse, og der bør derfor gives Deltagerne Adgang til, hvor Forholdene tillader det, at deltage i Ledelsen af Foranstaltningen.

Nærmere Regler om, hvorledes de enkelte Foranstaltninger skal gennemføres, mener man ikke at kunne stille Forslag om. Erfaringerne vil sikkert sætte Socialministeren i Stand til senere at fremhæve visse Linier til lagttagelse ved Etableringen af saadanne Foranstaltninger. Saaledes vil Erfaringerne sikkert vise, at der bør følges visse Linier med Hensyn til de forskellige Arbejdsholds Størrelse og indbyrdes Gruppering, og man har i saa Henseende indskrænket sig til at foreslaa, at der, hvor det drejer sig om Foranstaltninger af større Omfang, bør forholdes saaledes, at de arbejdsløse deles i passende Grupper (som Regel 20 til 50 arbejdsløse i hver Gruppe). Endelig foreslaar man, at det fastsættes, at den enkelte arbejdsløses Adgang til Deltagelse normalt ikke kan strække sig over et Tsrum af under 2 Maaneder og over 4 Maaneder.

Sluttelig finder man under dette Punkt at burde gøre den Bemærkning, at det maa være en Selvfølge, at Formaalet med Iværksættelsen af en Foranstaltning ikke er at opnaa økonomisk Vinding. Herved bemærkes det, at naar det produktive Arbejde, hvormed de unge arbejdsløse skal beskæftiges, skal være et Arbejde, der maa betegnes som nyttigt, maa Forholdet jo ogsaa blive det, at der gennem Arbejdets Udførelse opnaas et økonomisk Gode, og at der i og for sig ikke bør være noget til Hinder for, at dette økonomiske Gode tilfalder en privat Mand, naar blot Formaalet med Foranstaltningens Iværksættelse ikke er at opnaa økonomisk Vinding for den paagældende. Det kunde eksempelvis tænkes, at en Kommune vilde iværksætte en eller anden Beskæftigelsesforanstaltning, i hvilken indgik som et Led, at de arbejdsløse nogle Timer om Dagen skulde beskæftiges med at fjerne Sten fra en i Kommunens Nærhed beliggende privat Skov, og at Kommunen i den Anledning traf Overenskomst med Skovens Ejer om, at han mod en vis Betaling fik dette Arbejde udført. Uanset at vedkommende Skovejer igennem denne Foranstaltning vilde opnaa et Gode, vilde der ikke være noget til Hinder for, at der blev ydet Tilskud